

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. B.**, zastoupen Mgr. Evou Budínovou, advokátkou se sídlem O. Lysohorského 702, Frýdek - Místek, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 4. 2009, č. j. 22 Ca 118/2009 - 10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Zástupkyni žalobce, advokátce Mgr. Evě Budínové, **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce V. B. se kasační stížností domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 4. 2009, č. j. 22 Ca 118/2009 - 10, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě (dále také „krajský soud“) napadeným usnesením ze dne 2. 4. 2009, č. j. 22 Ca 118/2009 - 10, rozhodl o žalobě V. B. proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 17. 2. 2009, č. j. 44852/2008-17210, tak, že tuto věc postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Krajský soud při svém rozhodování vyšel z toho, že tímto rozhodnutím Ministerstva zemědělství, proti němuž žalobce podal dne 25. 3. 2009 správní žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, bylo jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce a současně potvrzeno rozhodnutí České plemenářské inspekce ze dne 3. 11. 2008, č. j. 1283/2008-ČPI, o uložení pokuty ve výši 15 000 Kč podle ustanovení § 27 odst. 8 písm. a), e) a g) zákona č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „plemenářský zákon“), a to za nesplnění povinností stanovených v tomto zákoně. Jelikož se žalobce domáhá soudního přezkoumání správního rozhodnutí Ministerstva zemědělství, je k řízení místně příslušný správní soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni (§ 7 odst. 2 s. ř. s.). Ministerstvo zemědělství má sídlo v hlavním městě Praze, a protože soudní řád správní ani zvláštní zákon nestanoví jinak, je k řízení místně příslušný Městský soud v Praze. Krajský soud v Ostravě, k němuž byla podána správní žaloba, tedy není místně příslušným soudem k vyřízení této žaloby, a proto byla věc postoupena místně příslušnému soudu, kterým je Městský soud v Praze, jež ji vyřídí.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce jako stěžovatel (dále již jen „stěžovatel“) kasační stížnost, která se obsahově opírá o ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Stěžovatel namítl, že již ve svém podání uváděl, aby věc byla řešena Krajským soudem v Ostravě. Je tomu tak proto, že by se jako žalobce nemohl aktivně zúčastnit jednání u Městského soudu v Praze a stejně tak by se nemohl k tomuto soudu dostavit navrhovaný svědek. Ostatně i v zájmu rychlosti řízení by bylo, aby celou věc vyřizoval Krajský soud v Ostravě. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud změnil napadené usnesení krajského soudu tak, že k řízení je příslušný Krajský soud v Ostravě.

Žalované Ministerstvo zemědělství se ke kasační stížnosti písemně nevyjádřilo, ačkoliv mu tento mimořádný opravný prostředek byl zaslán.

Napadený rozsudek krajského soudu lze z podnětu kasační stížnosti přezkoumat v mezích daných ustanovením § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., předpokladem ovšem je, že kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí je přípustná.

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s., kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Napadené usnesení krajského soudu vychází z toho, že Krajský soud v Ostravě, k němuž stěžovatel podal dne 25. 3. 2009 žalobu proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 17. 2. 2009, č. j. 44852/2008-17210, není místně příslušným soudem k vyřízení této žaloby. Krajský soud dovodil, že se stěžovatel domáhá soudního přezkoumání správního rozhodnutí Ministerstva zemědělství, jímž bylo rozhodováno o odvolání stěžovatele proti rozhodnutí České plemenářské inspekce ze dne 3. 11. 2008, č. j. 1283/2008-ČPI, a že v tom případě je k řízení místně příslušný správní soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni (§ 7 odst. 2 s. ř. s.). Jelikož Ministerstvo zemědělství má sídlo v hlavním městě Praze, a protože soudní řád správní ani zvláštní zákon nestanoví jinak, je k řízení místně příslušný Městský soud v Praze. Stěžovatel v kasační stížnosti proti napadenému usnesení Krajského soudu v Ostravě ale nevznáší žádné výtky, jež by směřovaly vůči výroku usnesení krajského soudu o postoupení věci Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému, resp. proti uvedeným důvodům, na nichž je napadené usnesení postaveno. Stěžovatel nenamítá nezákonnost postoupení věci Městskému soudu v Praze, ale toliko uvádí, že by se v důsledku postoupení věci nemohl jako žalobce aktivně zúčastnit jednání u Městského soudu v Praze, stejně tak by se nemohl k tomuto soudu dostavit ani navrhovaný svědek a proto je v zájmu rychlosti řízení, aby celou věc řešil Krajský soud v Ostravě. Obsahem kasační stížnosti stěžovatele tedy nejsou výhrady k zákonnosti postoupení věci Městskému soudu v Praze z důvodu místní příslušnosti tohoto soudu, ale okolnosti, které by bylo možno obecně (bez přihlídnutí k této konkrétní věci) podřadit pod případné důvody pro přikázání věci jinému soudu ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s. Rozhodování podle tohoto ustanovení - po předchozím postupu podle ustanovení § 9 odst. 3 s. ř. s. - však přichází v úvahu až poté, co bude konečným způsobem rozhodnuto o místně příslušném soudu (arg. Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu ...). Jinak řečeno, v rámci rozhodování o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o postoupení věci, nelze posuzovat opodstatněnost důvodů pro postup dle § 9 odst. 2 s. ř. s.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že důvody kasační stížnosti stěžovatele nesměřují proti výroku napadeného usnesení Krajského soudu v Ostravě o postoupení věci Městskému soudu v Praze z důvodu místní příslušnosti tohoto soudu k projednání žaloby stěžovatele, resp. nesměřují proti důvodům, na nichž je toto usnesení postaveno. Kasační stížnost je proto nepřijatelná podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou

uvedeny v ustanovení § 103 s. ř. s. (srov. i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009 - 77, dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud proto z důvodu nepřípustnosti odmítl kasační stížnost stěžovatele směřující proti napadenému usnesení krajského soudu (§ 46 odst. 1 písm. d/ s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Soudem ustanovené zástupkyni stěžovatele, advokátce Mgr. Evě Budínové, nebyla přiznána odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů, které v těchto případech platí stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Je tomu tak proto, že tato zástupkyně podle obsahu spisu zatím nevykázala po svém ustanovení žádný úkon právní služby, který by byl podřaditelný pod vyhlášku č. 177/1996 Sb.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustný žádný opravný prostředek.

V Brně dne 17. prosince 2009

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu